S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

13 iunie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul – Veaceslav Cernalev
grefierilor: Alexandrina Bârsanu, Cristina Macovei;
cu participarea: – procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Vadim Gribincea, care a prezentat dispoziția procurorului ierarhic superior din 12.10.2022 și legitimația de serviciu nr. 2147; – apărătorului Liliana Baghici, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor inculpatului *****Ion (*mandatul Seria MA, nr. 1939729 din 20.06.2023*);
în prezenţa: inculpatului *****Ion, precum și a părții vătămate *****Pavel.

A judecat, în şedinţă publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală nr.1–23094866–12–1–03072023 (1–1742/2023) privind învinuirea lui **********, *născut la* *****, IDNP *****; *cetățean al Republicii Moldova; originar și domiciliat în r-ul Fălești,*****; neangajat în cîmpul muncii; supus serviciului militar; necăsătorit, fără persoane la întreținere; studii medii; fără grade de dizabilitate/invaliditate; fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat; posedă limba română în care s-a desfășurat procesul; în stare de reținere sau arest în această cauză nu a fost; informația privind drepturile şi obligaţiile i-au fost înmânate la timp; rechizitoriul i-a fost înmânat; potrivit revendicării (F 246) anterior cercetat penal în baza art. 186 Cod penal, procesul penal fiind încetat pe motivul împăcării părților; –* în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal – după indicii „*furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Procedura de citare fiind legal executată.

Procurorul s-a pronunţat asupra faptului ca inculpatul *****Ion să fie recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal şi în baza acestei legi să i se aplice o pedeapsă în formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Părtea vătămată *****Pavel, în dezbaterile judiciare a menționat că susține poziția acuzatorului de stat.

Apărătorul inculpatului *****Ion, avocatul Liliana Baghici, în cuvântările sale în dezbaterile judiciare a pledat pentru aceea ca, la stabilirea pedepsei să se

ţină cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina, solicitând aplicarea unei pedepse cât mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă.

Inculpatul *****Ion, a indicat că se căiește de cele săvârșite, și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, exprimându-și acordul pentru executarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Termenul de examinare a cauzei penale: 03 iulie 2023 – 13 iunie 2024.

Judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi în concordanţă cu prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată, –

C O N S T A T Ă :

1. *****Ion Ivan, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând intenționat și din motive cupidante, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, la data de 27 mai 2023, aproximativ la orele 13:00 min., aflându-se pe str. Aleea Gării 6, mun. Chișinău, prin acces liber a pătruns în incinta „Agenției Naționale Transport Auto” cu sediul în mun. Chișșinău, str. Aleea Gării 6, de unde a sustras un burghiu electric de culoare galbenă, de model „INCO”, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, prin ce i-a cauzat părții vătămate *****Pavel Fiodor un prejudiciu material considerabil în sumă de 3000 lei.

Astfel, prin actiunile sale intenționate, *****Ion Ivan a comis infracțiunea prevazuta de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. În cadrul şedinţei de judecată şi până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul *****Ion Ivan a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, solicitând astfel ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii.

3. Apărătorul Liliana Baghici, precum și procurorul Vadim Gribincea, în şedinţa de judecată au susţinut cererea înaintată de inculpat, solicitînd admiterea acesteia și examinarea cauzei pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale. Părtea vătămată *****Pavel nu s-a împotrivit cererii inculpatului.

4. Constatând că probele administrate în faza de urmărire penală stabilesc fapta inculpatului şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a admis cererea inculpatului de

judecare a cauzei în ordinea prevăzută la art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

5. Astfel, fiind chestionat sub jurământ şi potrivit regulilor de audiere a martorului, inculpatul *****Ion, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăţia, declarând că, la data de 27 mai 2023, în jurul orelor 13:00 min., se afla pe str. Aleea Gării 6 din mun. Chișinău. În acest timp a intrat în sediul Agenției Naționale Transport Auto, de unde a sustras un burghiu electric de culoare galbenă și a părăsit clădirea. Bunul sustras l-a vândut unui taximetrist contra sumei de 200 lei, bani pe care i-a cheltuit procurând alcool. Prejudiciul cauzat nu l-a recuperat, însă și-a cerut scuze de la partea vătămată și acesta l-a iertat.

6. Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpaților depuse în şedinţa de judecată în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că, fapta inculpatului *****Ion corect şi întemeiat au fost încadrate de către acuzatorul de stat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

7. Aşadar, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi în condiţiile art. 364[1] din Codul de procedură penală.

8. Inculpatul *****Ion, în şedinţa de judecată a declarat că, recunoaște pe deplin săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită instanţei judecătoreşti să i se aplice o pedeapsă mai blândă.

9. Constatarea existenţei infracţiunilor imputate inculpaților, identificarea făptuitorului şi stabilirea vinovăţiei sunt dovedite pe deplin inclusiv prin următoarele probe, mijloace de probă și procedee probatorii, administrate în faza de urmărire penală și cercetate în şedinţa de judecată în conformitate cu prevederile art. 373 din Codul de procedură penală, și care demonstrează situația fixată de instanță, după cum urmează:

- informația 112 din data de 27.05.2023, ora 13:35 min., fiind înregistrată informația despre furtul unui burghiu comis pe str. Aleea Gării 6, sediul ANTA (*f.d. 5*);
- plângerea cet. *****Pavel din 27.05.2023 prin care acesta se adresează organelor de poliție în vederea atragerii la răspundere a persoanei care la 27.05.2023 a sustras, de pe str. Aleea Gării 6, un burghiu electric ce-i aparține, cauzându-i un prejudiciu considerabil în sumă de 3000 lei (*f.d. 7*);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.05.2023, care

oglindește împrejurările comiterii faptei de sustragere a unui burghiu electric din cladirea sediului ANTA, amplasat pe str. Aleea Gării 6 din mun. Chișinău (*f.d. 9-15*);

- procesul verbal de audiere a martorului Ursu Tudor din 27.05.2023 (*f.d. 16-17*);
- declarațiile părții vătămate *****Pavel din 27.05.2023 (*f.d. 21-22*);
- conținutul procesul-verbal din 08.06.2023 de examinare a imaginilor video ridicate în baza ordonanței organului de urmărire penală din 05.06.2023 de la cet. Aleriev Nicolae, care sunt stocate pe un suport electronic de tip DVD-R, și conțin imagini video de la camerele de supraveghere din incinta ANTA din str. Aleea Gării 6, mun. Chișinău (*f.d. 23, 26, 28-31*);
- precum şi alte documente relevante cauzei şi care au fost cercetate în cadrul şedinţei de judecată.

10. În consecinţă, instanţa de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă incontestabil învinuirea adusă inculpatului *****Ion, acţiunile căruia fiind corect încadrate conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, conform indicilor - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, fiind absolut respectate prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pentru care faptă *****Ion v-a fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepsei penale.

11. Instanţa reţine cu titlu de principiu general recunoscut că, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe examinate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri. În temeiul art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată şi-a întemeiat sentinţa atât pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală cât și pe declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, cât şi cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „*în afara oricăror dubii rezonabile*”.

12. Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracţiunea săvârşită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea lui *****Ion, cât şi a altor persoane, se călăuzeşte de conştiinţa de drept, ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului *****Ion, precum şi de circumstanţele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

13. Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 din

Codul penal, infracţiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal şi săvârşită de către *****Ion, se clasifică drept mai puțin gravă şi pentru săvârşirea căreia legea prevede în calitate de pedeapsă – amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 4 ani.

14. Drept circumstanţă atenuantă în privinţa inculpatului *****Ion, prin prisma dispoziţiei art. 76 alin. (1) din Codul penal, instanţa de judecată identifică doar – recunoaşterea vinovăției, adică recunoașterea săvârşirii faptelor indicate în rechizitoriu şi insistenţa ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar careva circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 din Codul penal, instanţa de judecată nu fixează.

Totodată instanța are în vedere faptul că recunoașterea vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. În acest context se interzice acordarea unei duble valențe juridice circumstanței privind recunoașterea vinovăției.

15. În atare situaţie şi în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, instanţa de judecată va reduce pedeapsa din maximul şi din minimul prevăzut de sancţiune, ca în consecinţă să se concluzioneze despre necesitatea stabilirii unor noi limite cu care va opera instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

16. În cele din urmă, în urma reducerii limitelor minime şi maxime de pedeapsă cu o pătrime prin prisma art. 80^1 alin. (1) din Codul penal şi stabilind noua limită, reieşind din circumstanţele stabilite ale cauzei, având în vedere opinia inculpatului *****Ion, care pledează pentru o pedeapsă în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea lui *****Ion este posibilă cu aplicarea unei pedepse în formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 150 (*o sută cincizeci*) ore.

Aici, se ţine cont inclusiv de pledoariile apărătorului, care a militat pentru stabilirea unei pedepse mai blînde, în formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, și nu în ultimul rând, se ţine seama de expunerile procurorului, care în cuvântările sale în dezbaterile judiciare a solicitat ca inculpatul *****Ion să fie recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii incriminate şi să i se aplice o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În plus, însuşi inculpatul *****Ion a solicitat instanţei judecătoreşti să i se aplice o pedeapsă sub formă de

muncă neremunerată în folosul comunităţii.

17. De asemenea, se impune atragerea atenției asupra faptului că, sancţiunea prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă prevede o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, dar şi o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare.

Astfel, reieşind din considerentele că inculpatul *****Ion nu este angajat în cîmpul muncii şi de careva venituri stabile nu dispune, atestându-se în aşa fel o situaţie financiară lipsită de rezistenţă, instanţa de judecată nu poate aplica faţă de inculpat pedeapsa în formă de amendă, întrucât executarea unei astfel de pedepse ar putea fi iluzorie, în principiu, dar, pe de altă parte, o pedeapsă în formă de amendă ar putea să nu asigure atingerea scopului pedepsei şi să nu ducă la corectarea inculpatului, iar privitor la pedeapsa sub formă de închisoare, o astfel de măsură de represiune ar fi prea dură în raport cu circumstanţele cazului, fapta comisă de inculpat şi gravitatea infracţiunii săvârşite, dar şi de persoana celui vinovat, având în vedere recunoaşterea vinovăției și căinţa sinceră de cele comise. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana vinovată şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a aceluiaşi cod, iar la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ia în considerare gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, astfel ca o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, să se stabilească numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

18. Concluzia instanţei referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 şi art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

În atare situaţie, instanţa este convinsă că pedeapsa potrivită lui *****Ion este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop cât restabilirea echităţii sociale, atât şi corectarea celui din urmă.

19. Conform ordonanţei procurorului din 21 iunie 2023 (*f.d. 54*), faţă de *****Ion a fost aplicată măsura preventivă „*obligarea de a nu părăsi ţara*”, pe un termen de 60 de zile. Reieşind din cerinţele imperative ale art. 178 alin. (3) din Codul de procedură penală şi având în vedere că durata măsurii de reprimare a expirat şi nu este prelungită, se impune de apreciat, în coroborare cu prevederile art. 195 alin. (5) pct. 1) din Codul de procedură penală, că respectiva măsură preventivă a încetat de drept.

Mai mult ca atât, în temeiul art. 175 alin. (2), coroborat cu prevederile art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, reieşind din considerentele că probe sau circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței nu există, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului *****Ion.

20. Instanţa de judecată identifică că, partea vătămată *****Pavel, fiind present în ședința de judecată la examinarea cauzei penale, nu a înaintat acţiune civilă în procesul penal, în condiţiile art. 219 şi art. 221 din Codul de procedură penală, și nu a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, respectiv, instanţa de judecată nu se va expune în această latură, iar conform prevederilor art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală, persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile.

21. În temeiul celor justificate, conform art. 80^1 din Codul penal, în conformitate cu prevederile art. 221, art. 338 – 341, art. 364^1, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, art. 397 şi art. 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, și art. art. 189 – 190 din Codul de executare, instanța de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaşte vinovat *****Ion Ivan, *născut la* *****, IDNP *****, de săvârșirea infracţiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal și se condamnă pentru fapta săvârșită.

Se aplică lui *****Ion Ivan pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 150 (*o sută cincizeci*) ore.

Hotărârea privind munca neremunerată în folosul comunităţii şi dispoziţia de executare – se va trimite organului de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul *****Ion, care, în cel mult 15 zile, va asigura executarea pedepsei.

Sentinţa motivată fiind pronunţată în şedinţă publică la 13 iunie 2024.

Sentinţa poate fi atacată în termen de 15 zile de la data pronunţării, cu recurs, la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul*

Buiucani), invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită, iar partea vătămată poate invoca doar erorile procesuale.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Veaceslav CERNALEV